

LLIBERTAT

ORGAN CENTRAL DEL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

llibertat!

per a
camacho
i els seus
com-
panyes!!

1972 acaba amb l'important increment assolit per les lluites obreres i populars, per les seves justes exigències, davant les quals el franquisme continua responnent amb la repressió.

1973 comença amb la continuació de les lluites, i com a única resposta, el règim intensifica la repressió.

★ SUMARI

- ★ Editorial
- ★ Sumari 1001-72
- ★ Dos Congressos
- ★ L'Assemblea de Catalunya: vers noves perspectives
- ★ Rendabilitat de sang
- ★ La Corrupció

Als morts de GRANADA, EIBAR, ERANDIO, EL FERROL, BARCELONA, MADRID i SANTIAGO, cal afegir-hi els mals tractes policials, les sentències dels consells de guerra i del Tribunal d'Ordre Públic, els acomiadaments massius dels treballadors a Vigo, a Barcelona (PHILIPS, Residència del SOE, CORNERO, TORNILLERIA KATA, etc.), a Bilbao (ASTILLEROS ESPANOLS, etc.), etc.; els Consells de Guerra a Bilbao, Saragossa; els judicis pendents a pagesos d'Orense, a obrers de la Baxán, a treballadors de la construcció de Madrid, etc.

El discurs de Garicano Goñi ho va dir ben clar: Repressió ! Repressió ! Repressió !

Es l'únic mitjà que té el govern per a intentar contenir l'onada de protestes i de reivindicació de les llibertats.

GENER 1973

D'ací poc es celebrava "judici" contra CAMACHO i els seus 9 companys, sota l'única acusació, basada en una denúncia policíaca, de pertanyer a les Comissions obreres i d'haver tractat d'exercir les llibertats de REUNIO I ASSOCIACIO per a defensar els interessos dels treballadors.

El fiscal demana:

20 anys	per	CAMACHO i SABORIDO
19 "	per	SARTORIUS i GARCIA SALVE
18 "	per	SOTO i MUÑIZ
12 "	per	ACOSTA, ZAMORA, SANTIESTEBAN i FERNANDEZ

El Judici de Camache i els seus companys, es un judici contra els drets i les llibertats de tots els treballadors.

➡ **ES UN INTENT DE JUDICAR I CONDEMNAR A TOTA LA CLASSE OBRERA !!**

Tenim davant nostre un OBJECTIU UNITARI, UN OBJECTIU DE CLASSE, UN OBJECTIU DEL MOVIMENT OBRER I POPULAR.

Una gran lluita s'apropa. Un sol i únic met d'ordre:

➡ **EXIGIR LA LLIBERTAT DE CAMACHO I ELS SEUS COMPANYS !!**

TOTS JUNTS EN UNA GRAN MOBILITZACIO POPULAR !!

ATUREM I FEM REGULAR LA REPRESSIO !!

CONTRA LA REPRESSIO, PER L'AMNISTIA, PER LA LLIBERTAT SINDICAL !!

RECLAMEM LA SOLIDARITAT DELS TREBALLADORS DE TOT EL MON !!

VISCA
LES
COMISSIONS
OBRERES !!

AL TRIBUNAL DE ORDEN PUBLICO

El FISCAL EN EL ROLLO nº 1001 de 1972, por delito de Asociación ilícita contra el procesado EULOGIO MARCELINO CAMACHO ABAD y nueve más, interesa del Tribunal la apertura del juicio oral y formula las siguientes conclusiones provisionales:

PRIMERA.- Las Comisiones Obreras fueron creadas, inicialmente, por los trabajadores con la finalidad primaria de promover en los centros industriales y fabriles la constitución de grupos con el nombre de "Comisión" que lucharan por conseguir en el ámbito laboral y al margen de la Organización Sindical reivindicaciones de tipo económico y social, sobre todo con ocasión de los llamados Convenios colectivos; ... Las Comisiones Obreras a altura nacional y adaptando una estructura orgánica a este nivel han venido celebrando asambleas con asistencia de representantes provinciales de aquellas, ...

Junto a estas asambleas, de carácter nacional, fue constituida la llamada "Comisión Coordinadora Nacional" o "Comisión Delegada Permanente" de la que forman parte los elementos más representativos, más caracterizados y por lo tanto directivos de las distintas ramas de producción de Comisiones Obreras en las provincias.

... Así las cosas y previamente convocados al efecto, la mañana del 24 de Junio de 1972 tuvo lugar una reunión de los miembros integrantes de la "Comisión Coordinadora de las Comisiones Obreras", estamento rector de dicha agrupación, en el pueblo de Pozuelo de Alarcón (Madrid) y concretamente en el noviciado de los Padres Oblatos del que es Superior D. Francisco Martín Rodríguez, quién ... autorizó que en dicho local tuviera lugar la convocatoria y concentración programada a la que asistieron -...- los procesados siguientes: EULOGIO MARCELINO CAMACHO ABAD, ... , uno de los dirigentes máximo, organizador y promotor de las Comisiones Obreras y condenado en Sentencia de 5 de Abril de 1968 por delito de Manifestación Ilegal, 15 de Julio de 1969 por delito de Asociación Ilícita y Manifestación Ilegal y en sentencia de 6 de Febrero de 1970 por delito de Desacato.

NICOLAS SARTORIUS ALVAREZ DE LAS ASTURIAS BOHORQUEZ, Abogado, y al igual que el anterior miembro dirigente de dichas Comisiones obreras, condenado en Sentencias de 4 de Marzo de 1963 por delito de Rebelión Militar y en 23 de Setiembre de 1969 por delito de Reunión no pacífica. Los dos citados procesados tienen su domicilio habitual en Madrid.

EDUARDO SABORIDO GALAN, ... , miembro igualmente directivo de las Comisiones Obreras, vecino de Sevilla y condenado en Sentencias de 4 de Julio de 1967 por delito de Asociación Ilícita y el 12 de Febrero de 1968 por delito de Manifestación no pacífica,...

FERNANDO SOTO MARTIN, ... , miembro dirigente de las llamadas Comisiones Obreras, vecino de Sevilla, condenado por delito de Manifestación ilegal en sentencia de 12 de Febrero de 1968.

FRANCISCO ACOSTA ORGE, vecino de Sevilla, ... , miembro dirigente de Comisiones Obreras, con antecedentes policíacos y sin antecedentes penales.

MIGUEL ANGEL ZAMORA ANTON, vecino de Zaragoza, ... , igualmente miembro activo y dirigente de Comisiones Obreras en aquella población y sin antecedentes penales.

PEDRO SANTIESTEBAN HURTADO, vecino de Burceña-Baracaldo (bilbao), miembro directivo de Comisiones obreras de Vizcaya y sin antecedentes penales.

JUAN MARCOS MUÑIZ ZAPICO, ... , domiciliado en Gijón, miembro directivo de las Comisiones Obreras de Oviedo y condenado en Sentencia de 31 de Mayo de 1968 por delito de Asociación Ilícita y Propaganda Ilegal.

LUIS FERNANDEZ COSTILLA, vecino de Valladolid, ... , miembro dirigente en aquella población de Comisiones Obreras y sin antecedentes penales, y :

FRANCISCO GARCIA SALVE PRIETO, Sacerdote obrero, vecino de Madrid, ... , activísimo miembro de Comisiones Obreras, condenado en Sentencia de 16 de Octubre de 1971.

Los citados procesados que acudieron a la convocatoria de la reunión de la Comisión Coordinadora Nacional de Comisiones Obreras" como representantes máximos y directivos de las provincias de Madrid, Sevilla, Zaragoza, Vizcaya, Oviedo y Valladolid fueron detenidos por la Policía en el local indicado y después de celebrar la reunión - interrumpida en parte - ...

El procesado GARCIA SALVE salió del local violentamente siendo reducido por la fuerza, portando en un sobre escondido en un periódico lo siguiente:

- Dos Boletines de la construcción Valladolid.
- Un número de "Unidad", órgano de difusión de Comisiones Obreras de Valladolid.
- Un escrito de ocho folios con el título "El Periodo Histórico".
- Dos boletos de una rifa para obreros de la construcción en paro.
- Una relación manuscrita de obreros de la construcción detenidos, con detalles concretos de su situación procesal y familiar.

Al procesado FERNANDEZ COSTILLA, que salió huyendo ante la presencia de la policía, le fue ocupada, en su poder y como de su propiedad, una carpeta que contenía lo siguiente:

- Cuatro números de la publicación "unidad" de Valladolid.
- Dos boletines de la construcción de Valladolid.
- Cuatro publicaciones tituladas "Ciencia, Técnica, Revolución".
- Tres folios titulados "Coordinadora General de Andalucía".
- Un escrito sobre "Información y reflexión sobre EL FERROL".
- Un ejemplar de "Vanguardia".
- Cinco ejemplares de la revista "Montejurra".
- Un escrito de 11 folios titulado "Sobre la unidad del movimiento obrero de masas".

Al procesado SARTORIUS le fue ocupada una carpeta roja que en su interior contenía:

- Escrito original de "Coordinadora General de Andalucía".
- Fotocopia del escrito "Sobre la unidad del movimiento obrero de masas"...
- Una cuartilla mecanografiada con algunas opiniones dadas sobre el anterior proyecto de "Unidad del movimiento obrero de masas" dando opinión sobre las representaciones de varias provincias.
- Un papel con las actividades de Comisiones Obreras.
- Otro con anotaciones sobre salidas, viajes, ayudas a Comisiones Obreras.
- Nota manuscrita sobre conflictos de la empresa GRANELS.
- Temas sugeridos para la orden del día próximo.

En las papeleras y rotos fueron hallados escritos que obran en el sumario y que hacen referencia a los temas que se iban a tratar o se trataron.

... siendo el principal objetivo de la convocatoria el estudio y discusión del proyecto del documento sobre "Unidad del movimiento obrero de masas" de cuyo contexto se evidencia la creación de un movimiento unitario de obreros que absorbiera diversos grupos de trabajadores clandestinos con actividad dispersa buscando de esta manera un mayor impulso a la misión asignada a Comisiones Obreras en las diferentes provincias,...

SEGUNDA.- Los referidos hechos constituyen un delito de Asociación Ilícita ...

TERCERA.- Son autores del delito de Asociación Ilícita, todos y cada uno de los procesados.

CUARTA.- Concurren la circunstancia agravante nº 15 del artículo 10 del Código Penal en los procesados EULOGIO MARCELINO CAMACHO ABAD, NICOLAS SARTORIUS ALVAREZ, EDUARDO SABORIDO GALAN, FERNANDO SOTO MARTIN, JUAN MARCOS MUÑIZ ZAPICO y FRANCISCO GARCIA SALVE. En los procesados CAMACHO y SABORIDO con efectos de la regla 6ª del artículo 61 del Código Penal. ...

QUINTA.- Procede condenar, como autores del delito de Asociación Ilegal a los procesados, a las siguientes penas: ...

Madrid, veinte de Octubre de 1972

EL FISCAL (firma)

dos congressos

En els darrers mesos del 1972, dos partits polítics espanyols —el P.C.E. i el P.S.O.E.— han reunit els seus congressos i han ofert, en els seus acords, la seva visió de la conjuntura actual a l'Estat espanyol, les seves propostes i els programes d'actuació.

El XIIIè congrés del P.S.O.E. és indubtablement, un punt de referència que cal tenir en compte, per la seva implicació amb el desenvolupament de la lluita unitària per les llibertats, avui en curs a tota l'àrea de l'Estat espanyol.

Trencant amb un procés d'anquil·lós que el mantenia cada vegada més allunyat dels problemes i de les lluites de la classe obrera espanyola, el P.S.O.E. sembla iniciar un procés de recuperació que cal valorar positivament.

Des de la nostra perspectiva creiem que mereixen ser subratllats alguns punts de la declaració política aprovada pels congressistes del P.S.O.E., en els quals s'assenyalen, com a deures ineludibles:

- "reagrupar las fuerzas socialistas dispuestas por toda la geografía ibérica"
- "apoyar las legítimas aspiraciones de los pueblos de las diversas nacionalidades ibéricas"
- "analizar las coincidencias con los grupos de la oposición al sistema político español, a fin de unir los esfuerzos para conseguir el objetivo de la democracia"

Aquest objectiu immediat és el de "alcanzar un régimen democrático para España". Cars a aquest objectiu, els deures que es traen el congressistes del P.S.O.E. —malgrat la forma general en que són expressats, que són susceptibles de molt diverses interpretacions— són un element valuós. Ja que si el P.S.O.E. vol ser conseqüent amb el camí apuntat, l'haurà d'acompanyar, inevitablement, d'uns plantejaments més concrets, que malauradament fins ara no hem sabut descobrir.

L'aparició d'un sector minoritari encapçalat per membres de l'antiga direcció exiliada del P.S.O.E., acusant violentament a la nova direcció, pot actuar com a factor retardatori en el procés de redreçament del vell partit de Pablo Iglesias. En tot cas, però, el procés iniciat en el XIIIè congrés sembla irreversible i portarà —així ho esperem— a una plena integració, i a un rol dinàmic, del P.S.O.E. dins del moviment unitari de lluita per les llibertats.

Per la seva part, el P.C.E. ha reunit el seu VIIIè congrés, i entre les posicions adoptades cal assenyalar la que fa referència a les relacions entre l'Es-
tat espanyol i la C.E.E.

El P.C.E. s'ha declarat partidari, una vegada assolides les llibertats de-
mocràtiques, d'una associació d'Espanya al Mercat Comú.

Creiem que cal valuar aquesta presa de posició, en el contexte tàctic de la política de "pacte per la llibertat". I en aquest sentit, opinem que aquesta en-
trega gratuïta d'una panyora important no farà menys utòpic el pacte que el P.C.
E. propicia, com a sortida de la situació actual, entre les forces del moviment
obrer i popular, la petita burgesia i els sectors dinàmics de la oligarquia.

En nom dels interessos "nacionals", el P.C.E. ha tractat de fonamentar teò-
ricament la seva presa de posició "europeïsta", i ho ha fet amb una argumentació
de regust kautskià, ón les "tendències objectives del desenvolupament econòmic",
les "necessitats econòmiques", el "procés de divisió internacional del treball",
etc., han pres la davantera, i l'anàlisi de classe del procés d'integració econò-
mica europea ha quedat relegat a una posició secundària.

Es necessari assenyalar que d'això a justificar qualsevol cosa en nom dels
"processos objectius" no hi queda més que un pas ?

La presa de posició del P.C.E. ha tingut el mèrit de recordar la necessitat
d'ampliar i aprofundir el debat sobre les relacions entre Espanya i la C.E.E., en-
tre el capitalisme espanyol i l'Europa dels monopolis, entre la lluita de clas-
ses a Espanya i a Europa.

★ ★ ★

"La Veu de l'Assemblea de Catalunya"

Les emissions són radiades TOTS ELS DIMARTS, DIJOUS I DISSABTES
de les 1 h. 30 min. a les 1 h. 45 min. de la tarda, en les ones següents:

14.545 quilocicles	o	20'6 metres
12.220 "	o	24'5 "
15.565 "	o	19'3 "
10.167 "	o	29'5 "

escolteu-la !

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

VERS NOVES PERSPECTIVES

Fa més d'un any que va néixer l'Assemblea de Catalunya. Ha estat una etapa relativament curta en la durada, però de segur que llarga per les ensenyances que en podem treure.

Es fa necessari doncs, analitzar, aprofundir i treure'n conclusions pel futur immediat.

QUÉ HA ESTAT L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Després de la primera sessió, amb la difusió del seu comunicat unitari, que defineix quatre punts bàsics per la lluita democràtica d'avui, s'inicia el treball de la Comissió Permanent i del seu Secretariat. Es llancen diverses campanyes de lluita a l'entorn dels objectius del comunicat: pel dret a la solidaritat, contra la il·legalitat feixista, el perquè de l'estatut, contra la repressió en l'ensenyament.

A l'hora de fer un breu balanç, diríem:

▶ algunes campanyes o no han estat les més indicades (per exemple, la campanya pel refús de la il·legalitat feixista) o no s'han pogut dur a terme amb totes les seves possibilitats (per exemple, la campanya pel dret a la solidaritat).

Al mateix temps la manca d'agilitat i articulació de l'A. de C. no ha permès que s'afegís a determinades accions, que portà el moviment obrer i popular, com la lluita del 14 de febrer contra la L.G.E., el primer de maig, etc. Aquesta inserció és necessària per a situar més clara i efectivament l'alternativa política de l'A. de C. en els sectors, que amb més consciència, combativitat i interès duen a terme la lluita per les llibertats.

▶ l'experiència d'aquesta 15 reses d'A. de C., obliga a plantejar-se la necessitat de dotar-se d'una més elevada organicitat i capacitat d'iniciativa als seus òrgans permanents. La situació actual té el perill d'afavorir les actituds expectants, més que les de participació i recolzament actiu de les lluites de masses, sobre tot de les més constants i combatives: les del proletariat industrial i del moviment obrer en general.

▶ cal afrontar un fet real que s'ha donat en aquest període: el distanciament i fins i tot l'oposició d'alguns sectors del moviment obrer. L'A. de C. ha de dur un treball explicatiu que esclareixi els motius de distanciament o oposició. Han mancat iniciatives i en general una més destacada participació de les organitzacions de masses del moviment obrer que són a l'Assemblea. Per a nosaltres és clar que aquestes forces han de tenir dins l'A. de C. el paper protagonista i aglutinador que tenen ja en el terreny de la lluita quotidiana contra la dictadura i l'exploació capitalista.

Si en línies generals això que hem dit fins ara són aspectes negatius, constantment satisfactòriament, entre els aspectes positius:

- la continuïtat de l'A. de C. i la participació creixent d'amplis sectors en el seu si, són un signe de maduresa política i la voluntat unificadora de les forces populars i democràtiques del nostre país.
- al mateix temps l'A. de C. ha estat un important element de clari-ficació política, que afavoreix l'ampliació i consolidació de la lluita de masses per les llibertats.
- és d'enorme importància el paper de l'Assemblea de cara a l'exten-sió de la lluita a totes les comarques de Catalunya.
- iniciatives com la posta en marxa de "La Ven de l'Assemblea", l'è-xit de la mobilització del 12 de novembre a Ripoll, algunes cam-panyes realitzades, etc., són resultats positius en l'etapa trans-correguda.

Per a nosaltres és clar que avui a Catalunya, existeix la base organitzati-
va potencial, que ha de permetre, en el futur, la configuració política del bloc
revolucionari en marxa vers les llibertats i el socialisme.

UN DESFASSAMENT QUE CAL TENIR MOLT PRESENT

Si és clar que la lluita antifranquista, i encara més la lluita pel socia-
lisme no són qüestions exclusives de Catalunya, és també evident les diferències
en el nivell assolit pel procés unitari, entre Catalunya i els altres pobles i re-
gions de l'Estat espanyol. I no pas tant en el desenvolupament de les lluites —
especialment de la lluita obrera —, sinó sobre tot, en la seva articulació polí-
tica unitària. El fet és que avui a Catalunya existeixen uns nivells específics
de coordinació política unitària, que en altres zones de l'Estat o bé no s'han
consolidat o bé tan sols existeixen.

Això ha d'ésser motiu de reflexió per a nosaltres i per als companys de la
resta de l'Estat. I, ens obliga a iniciatives —dutes a terme als nivells corres-
ponents— que tendeixin a superar entre tots aquesta situació, tenint en compte l'
existència de diverses circumstàncies específiques, com una qüestió nacionalità-
ria no resolta i d'altres, que no permeten traslladar mecànicament les experièn-
cies ...

CAP A LA SEGONA SESSIÓ DE L'A. DE C.

L'A. de C. està avui en una cruïlla.

En les circumstàncies actuals, cal tenir present, que allò que discutim i,
sobre tot allò que realitzem, no pot deslligar-se de les condicions polítiques,
que caldrà analitzar a fons i aclarir unitàriament. Hi ha unes constatacions im-
mediates a fer: l'amplitud creixent de la lluita de masses, especialment de la
lluita obrera i les actituds cada cop més criminals i agressives de la repres-
sió franquista: els consells de guerra al País Basc, Saragossa, El Ferrol; la
mascarada judicial que atenta contra tota la classe obrera i el moviment demo-
cràtic, personalitzada en CAMACHO i els seus companys.

Creiem que la dictadura franquista pot encara intentar jugar noves cartes per a continuar, en el camí d'un transformisme neocentrista del règim, amb lents i lleus canvis de façana, contant -com no!- amb la col.laboració de sectors burgesos que moltes vegades han volgut passar per "lliberals".

Malgrat tot o, potser precisament per això, l'única "transformació del règim" es concreta avui en l'augment creixent en extensió i duresa de la repressió: detencions, T.O.P., multes administratives, consells de guerra, sancions i aconseguint, "solidaritat" entre els capitalistes contra el proletariat (com ha passat a la Corbera d'Espugues), etc. I també és evident, que el moviment obrer popular no sols no s'atura malgrat la repressió, sinó que moltes vegades és la mateixa lluita contra la repressió la que extén solidariament les lluites proletàries i les radicalitza, en l'avangada constant vers la conquesta de les llibertats i el socialisme.

Aleshores doncs, ¿quin ha d'ésser avui el paper de l'A. de C. i quines han d'ésser les seves tasques en el camí cap ala 2ª sessió?

A/ REAFIRMACIÓ DE LA NECESSITAT DE LA RUPTURA DEMOCRÀTICA

Els intents continuïstes del règim exigeixen afirmar novament i de manera contundent i inequívoca la necessitat d'una ruptura democràtica real que garanteixi l'efectiu i ampli exercici de les llibertats polítiques, socials i nacionals. Els sectors realment interessats no són altres que els que a mig plaç han de consolidar el bloc històric revolucionari, doncs els únics a qui no interessa avui les llibertats democràtiques reals, són els sectors oligàrquics i burgesos, que tenen i mantenen el seu poder econòmic, social i ideològic-cultural, gràcies a l'actual règim polític i totes les variants transformistes que pugui prendre.

B/ PER UNA MAJOR DEFINICIÓ I HOMOGENITZACIÓ POLÍTICA

Es fa necessari aprofundir -que no vol dir pas ampliar- els objectius programàtics expressats en el comunicat de la 1ª sessió. Aquests són els quatre punts dell'alternativa democràtica, però també tot el comunicat en el seu conjunt amb les seves especificacions cara a l'inserció de l'A. de C. en la lluita de les masses.

Es evident que si l'A. de C. ha d'ésser, com ho exigeix l'actual moment de les lluites, l'element impulsor més coherent i dinàmic de la lluita democràtica unitària del nostre poble, cal aprofundir i concretar més en allò que interessa prioritàriament a l'avantguarda més combativa i conseqüentment democràtica de les masses: la classe obrera. Això obligarà a reestudiar per plasmar-ho en objectius polítics i directius de lluita més concrets tots els quatre punts (i el mateix comunicat, en conjunt), però especialment el segon, quan es refereix a garantir "l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític". Igualment, cal trobar més totes, iniciatives, etc. que facin més implícit i eficaç la lluita per l'amnistia i contra la repressió, de tanta importància per la classe obrera i tot el poble.

Aquest és un treball que no pot donar-se per acabat ara i, que, en el futur caldrà anar completant, introduint els nous elements que la mateixa lluita obrera i de les masses en general, van creant.

En definitiva, es tracta d'una dialectica que lliga estretament el contingut programàtic de l'A. de C., amb la lluita que constantment es desenvolupa a les fàbriques, en els barris obrers i populars, en el camp, en l'ensenyament, etc.

C/AUGMENTAR EL NIVELL D'ARTICULACIÓ ORGÀNIC DE L'A. DE C.

Finalment, creiem que cal articular millor l'estructura orgànica de l'A. de C.: és a dir els seus òrgans de funcionament, de tal forma que la Comissió Permanent i el Secretariat siguin òrgans de convergència continuada i dinàmica en estreta relació amb les lluites.

Es necessari dotar d'una capacitat de gestió suficient a la Comissió Permanent i al Secretariat. Cal també, augmentar la representativitat, sobretot basada en la participació efectiva en les lluites.

Això és el que nosaltres considerem important de dir en el camí cap a la 2ª sessió de l'A. de C. En parlar de la mateixa, ens mou fonamentalment una actitud unitària.

En el cas de la lluita, defensarem també quan calgui, nivells superiors de definició política i d'articulació orgànica, per a que cada vegada l'A. de C. sigui amb més coherència un òrgan polític en és realitzi L'UNITAT POPULAR del bloc històric revolucionari per les llibertats i el socialisme.

VISCA L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA!!!

★ PER LA RUPTURA DEMOCRÀTICA I CONTRA
QUALSEVOL CONTINUÏSME!!!

★ PER UNA SUPERIOR INSERCIÓ EN LES LLUITES
DE LES MASSES: AUGMENTAR EL NIVELL
ORGANIC I POLITIC DE L'A. DE C.!!!

VISCA LA UNITAT POPULAR PER LES LLIBERTATS I EL SOCIALISME!!!

BALANÇ

Cap. Arenas 18 morts
Ladrillersos 14 morts
Horts 1 mort

"suma y sigue" 33 morts

42 ferits

200 damnificats

6 cases destruïdes

44 explosions en total.

(Recorden C/ Nana Casas
i C/ Sol i Camp)

rendabilitat de sang

"La bolsa reacciona favorablement, con un alto grado de sensates, al considerar el inverser los parámetros para valorar una empresa: confianza, seguridad, liquidez y rentabilidad".

"La confianza viene por boca del Ministro de Industria".

"Liquidez y rentabilidad han sido probados en los largos años de existencia de Catalana de Gas. Por cierto que la rentabilidad presenta nuevos horizontes optimistas".

R.G. Baratach en el TELE-EXPRES

CATALANA DE GAS Y ELECTRICIDAD S.A.

Habiendo acordado el Consejo de Administración de esta Sociedad la distribución de las acciones y dividendos en circulación de la cantidad de 22.22 millones brutos, divididos en 20 cuotas por título, e cuantado los resultados del ejercicio de 1972, se pone en conocimiento de los señores accionistas que el pago se efectuará los días 22, 23, 24, 25 y 26 del corriente mes. La distribución de las acciones continuará el mismo todos los lunes, miércoles y viernes no festivos, en el domicilio social (Avda. Puerta del Ángel, 22), contra el ingreso de los cupones n.º 108 de las acciones, pagados a los 20.000 o del cupón n.º 79 de las acciones n.º 20.000, al 3.134.580.

CARTA OBERTA AL PRESIDENTE DE CATALANA DE GAS I ELECTRI- ZAT S.A. I GAS NATURAL S.A.

S. PERE DURAN PARELL:

El seu negoci, no en dubtes, és un bon negoci. Entenem-ne bé, va bon negoci per ventós i els seus socis de l'oligarquia catalana i l'imperialisme nord-americà de la ESSO.

Però... és també un negoci brut, basat de sang, descansa en l'exploitació del consumidor, pel risc mortal del consumidor.

Ja sabem que el capitalisme no té entranyes, però... sempre és capaç de superar els seus límits de crueltat. Es veu que per ventós no representen res les morts, els ferits, els damnificats, les vides de 150.000 famílies consumidores forçades de Gas natural, als que de fet han condemnat ha viure sobre un polverí.

La manca d'escrúpols, la negligència criminal, la imprudència temerària, amb que han utilitzat el poder que els dona el monopoli de distribució de gas, amparats en la complacència del Ministeri d'Indústria i la complicitat interessada d'una administració corrupta, els fan a tots responsables de les vides perdudes, dels danys causats, de tantes vides amagades.

NO PAGEN ELS REBUTS DEL GAS NATURAL !!

SOLIDARITAT AMB ELS ALFAMILIARS DELS MORTS, FERITS I DAMNIFICATS !!

SUPRESSIO INMEDIATA DEL SUMINISTRE DE GAS NATURAL !!

PROCESSAMENT DE TOTS ELS CONSELLERS DE LA SOCIETAT !!

JUNTA DE CONSUMIDORS PER INTERVENIR I IMPEDIR I CONTROLAR LA RECONVERSIÓ !!

LA CORRUPCIÓ

Inmersitat, impudícia i corrupció són tres lares que afixien el país. Conseqüència directa de la ferotge estructura dictatorial capitalista, basada en l'exploració i l'afany de lucre insaciable.

Vegem-ne una nova mostra:

Fa poc que Miguel Mateu i Pla és mort. Era un dels més significats oligarques catalans. Primer alcalde de Barcelona l'any 1939. Nebot de cardenal, conseller de bancs i empreses. Únic propietari dels magatzems de ferro més importants de Catalunya. Amic personal del "caudillo", al que sovint hostatjava en el seu castell de Parellada, com un senyor feudal de "horros y cochillo".

Poc temps després de la seva mort, circulen rumors de que la seva filla té dificultats per heretar el patrimoni. Davant del mateix hi pesa un deute fabulós: més de 600 milions de pessetes.!! Què són molts diners.

Com que som mal pensats, sospitàvem una maniobra per a evadir-se de pagar l'impost de drets reals. La filla del gran amic del dictador, no tenia per a que pagar impostos, i un "deute" pot ésser la solució.

Ara resulta que l'assumpté prim no altre caldre. La filla del Sr. Mateu, ha pres l'herència a benefici d'inventari. Vol dir que fem que els deutes superin el patrimoni. El deute és l'amortització d'un crèdit que el Sr. Mateu s'havia autotorgat: valent-se del càrrec de President de la Caixa d'Estalvis, distraient aquesta milionada a centenars de famílies obreres, necessitades de crèdits per aconseguir vivendes amb un mínim confort.

Ara apareix un fill natural del gran "patrici" franquista, que seria el presumpte beneficiari del crèdit. Fill natural? Fils de palla dels herens? Ho arribarem a saber mai?

★ ★ ★ ★ ★